

Csomortáni Csongort lenyűgözik a szorgos méhek mindennapjai

FOTÓK: VERES NÁNDOR

A tökéletes társadalom bűvöletében

Lenyűgözik a szorgos méhek mindennapjai, a méhcsaládok szervezett, titokzatos élete, ezért néhány évvel ezelőtt méhészkedni kezdett. Csomortáni Csongor még csak az ősszel lesz huszonnégy éves, de őt hallgatva úgy érzem, megtalálta azt a hobbit, ami élete végéig elkíséri. Egy kis csíkcsomortáni méhészetben jártunk.

Csomortáni Csongor hat évvel ezelőtt vásárolta meg az első méhcsaládot, de nagyon rövid időn belül kiderült, nagy baj van: a méhek betegek. Az indulás tehát balul sült el, de ez sem szegte kedvét a fiatalembernek, nem adta fel azt az álmát, hogy méhcsaládjai legyenek. „Egy svédországi rokonunk, akit érdekelt a méhészet, egy alkalommal azt mondta, mivel látja rajtam is az érdeklődést, ha belefogok, megvásárolja nekem az első méhcsaládot. Ki is jártam az útját, Felcsíkról vásároltam meg egy méhcsaládot, akkor sajnos még semmi tapasztalatom nem volt, és nem sokkal hazatérésünk után de-

rült ki, hogy betegek a méhek. Mivel féltem, nehogy elterjedjen a környéken a betegség, meg kellett semmisítenem a méheket is, a kaptárokat is. Nem volt valami kellemes érzés, alig egy hete voltak méheim” – meséli Csongor a családi házuk udvarán, a méhkaptárak szomszédságában. Méhei ugyanis újra vannak, a kezdeti balszerencse

csak rövid ideig szegte kedvét, de ez alatt sem tétlenkedett, figyelte a méheket, a méhészkedést, s annak csínját-bínját próbálta elsajátítani.

Saját készítésű méhkaptárak

„Két évig nem voltak méheim, utána láttam, hogy a falu határában ősszel

valaki méhcsaládokat pakolt le. Gyűjtöttem a bátorságot egy ideig, s miután megérdeklődtem, ki az, egy alkalommal megkerestem, és elmondtam neki, hogy segíteni, tanulni szeretnék. Abban az időben nagyon sok mindent tanultam Abos Sándortól, bevont engem is a munkába, együtt pergettük a mézet, megmutatta, ho-

Zajlik az élet a kaptárakban, télre készülnek a méhek